Petak, 07.12.2012.g.

KAKO SU PREKRASNE TE JUTARNJE

MISE U 6.00 SATI, MISE ZORNICE!

Ljudi se skupljaju od 5.00 sati sa svih strana, onako "zabundani",

sneni, sjedaju u klupe u crkvi i odmah se mole, pojedinačno pa onda

svi zajedno.

A poslije mise je pred crkvom sve puno razgovora, radosti.

TAKO JE LIJEPO POČETI DAN SA

GOSPODINOM…

DOĐEŠ K NJEMU NA SASTANAK, KAŽEŠ

MU ŠTO TE MUČI, ZAHVALIŠ MU ZA

ONO ŠTO JE DOBRO, MOŽDA MU SE

MALO POJADAŠ, PA MALO OSLUHNEŠ

DA LI TI ON IMA ŠTO ZA REĆI…

I KRENEŠ DALJE U SVE ONE PROBLEME

KOJE TREBAŠ RIJEŠITI… NEĆE TI IH

NITKO DRUGI, ZNAŠ TO… ALI SADA

ZNAŠ DA JE S TOBOM I ON,

GOSPODIN, I DA ĆE SVE DOBRO

ZAVRŠITI, PRIJE ILI KASNIJE…

A ŠTO DA ČOVJEK VIŠE POŽELI!

A današnja misa mi je počela prekrasno. Prvo mi je sestra, koja se vratila

iz Kanade da zauvijek nastavi živjeti u Ivancu, sada još kod mene stanuje,

razveselila jučerašnju večer s informacijom da bi i ona sa mnom ujutro

išla na misu zornicu.

Malo sam se iznenadio, jer ona ima svoj put s Gospodinom, ali sam bio

presretan što je tako odlučila. IMA SE ZA ŠTO MOLITI…

Jadna, morala se dići u 4.00 sata, jer joj treba neko vrijeme da dođe k

sebi, kava i to.

A drugo, razveselila me pomisao, i to sam joj rekao, da će prva osoba

koju ćemo u crkvi ugledati, koja najčešće prva dođe pred crkvu, i zajedno

sa zvonarkom i našom voditeljicom molitvene zajednice, uđe u crkvu,

BITI NAŠA MAMA.

One onda odu u sakristiju a ona ostaje sam sjediti u crkvi, dok ne dođu i

ostali vjernici.

Tako je i bilo. Mi smo došli, ušli u crkvu i ugledali jedinu osobu u crkvi

kako sjedi u klupi.

NAŠA MAMA.

A nismo joj javili da ćemo oboje, sestra i ja, doći u crkvu na misu. Htjeli

smo ju, pogotovo sestra, da ju iznenadimo.

Tako je i bilo.

Sjeli smo iza nje i onda ju je sestra odostraga poljubila u kosu.

Koje je to iznenađenje bilo!

Kako su se ljudi skupljali i crkva se punila, mene su počeli obuzimati

prekrasni osjećaji.

IMAO SAM OSJEĆAJ DA SMO SE VRATILI 40 I VIŠE GODINA U

PROŠLOST. MAMA JE MENE I SESTRU "NATJERALA" DA

MORAMO DOĆI S NJOM NA MISU, DA MORAMO BITI DOBRI.

A MI SMO SVE TO POSLUŠALI, SJELI IZA NJE, I PAZILI DA

BUDEMO DOBRI, DA NE BUDEMO NEMIRNI, JER NAM JE

OBEĆALA DA ĆE NAM NEŠTO KUPITI POSLIJE MISE.

A JA I SESTRA TO NIKADA NISMO

DOŽIVJELI… KADA JE ONA IMALA TRI GODINE A JA

ČETIRI, RASTAVA NAŠIH RODITELJA NAS JE RAZDVOJILA. ONA

JE OTIŠLA S MAMOM U AUSTRIJI A JA SAM OSTAO S TATOM.

I EVO BOŽJE SLAVE, TU JA VIDIM

GOSPODINA ŽIVOGA, RADI TOGA MENI

NITKO VIŠE NE TREBA PRIČATI DA ON

POSTOJI.

TAKVI TRENUCI RADOSTI KOJE SMO

TAMO SVO TROJE OSJETILI MOŽE SAMO

GOSPODIN OSMISLITI I PRIREDITI. I

nema novaca za koji bi ih mijenjao.

I OBJE SU TO POSLIJE MISE REKLE DA SU SE TAKO SLIČNO I

ONE OSJEĆALE.

KAKO JE KRATAK NAŠ OVOZEMALJSKI ŽIVOT A MI LJUDI BI U

NJEMU HTJELI DA NAM SVAKI TRENUTAK BUDE LIJEPI…

A NE MOŽE BITI, GOSPODIN NAM

DADNE I MANJE DOBRE TRENUTKE, ALI

I ONE PREKRASNE, KAO OVAJ

JUTROŠNJI, KOJI ONDA RASVIJETLI

SVE ONE MANJE DOBRE.

I TO ZATO, JER NAM JE RASVIJETLIO

SRCE.

A SVE ONO LIJEPO, KADA ĆE BITI SAMO LIJEPO, GOSPODIN

NAM JE PRIPREMIO U SVOJEM KRALJEVSTVU, VJEČNO.

MOŽEMO LI BAREM MALO RAZUMJETI

ZNAČENJE RIJEČI "VJEČNO"?!

A BRINEMO SE ZA NEKE MANJE DOBRE TRENUTKE KOJI NAM

SE DAGAĐAJU GODINU, DVIJE ILI DESET.

PA TO PROĐE KAO SAN. SADA SI MLAD… I ZA ČAS SI STAR.

ČEMU SE ONDA BRINUTI ZA OVOZEMALJSKO… SVE ĆEMO IMATI

ŠTO ĆEMO TREBATI.

I IMAMO. SIGURAN SAM DA TO IMA SVATKO OD NAS.

DRUGO JE PITANJE DA LI IMAMO SVE ONO ŠTO BI ŽELJELI.

ALI TO JE ONDA PO NAŠEM LJUDSKOM OČEKIVANJU A NE PO

POTREBI, PO BOŽJOJ VOLJI ZA NAŠ ŽIVOT.

I SAMO TO TAKO TREBA PRIHVATITI.

A BEZ DUHOVNIH ORUĐA KOJE NAM JE GOSPODIN OSTAVIO

DA NAM POMOGNU U KUŠNJAMA, MISA, ISPOVIJED, PRIČEST,

MOLITVA, BIBLIJA, DJELA MILOSRĐA, ITD., NEĆEMO USPJETI.

ONA NAS JEDINO DOVODE DO GOSPODINA I JAČAJU U NJEMU.

A SAMO S GOSPODINOM MOŽEMO U PREKRASNI VJEČNI ŽIVOT

U NJEGOVOM KRALJEVSTVU.

Drug situacija koja me dirnula na današnjoj misi zornici bilo je čitanje iz

Evanđelja, zapravo jedna rečenica.

Čitanje je bilo o tome kako je Gospodin ozdravio dva slijepca.

A POSEBNO ME POGODILA REČENICA KOJU SAM PUNO PUTA

PROČITAO A NISAM NA NJU OBRAĆAO PAŽNJU.

I KOJU SAM I DRUGIMA GOVORIO, VJERUJUĆI U NJEZINO

ZNAČENJE, A NISAM ZNA OD KUDA MI.

Dva slijepca su pristupila u kuću gdje je boravio Gospodin Isus i molila

su Ga da ih ozdravi.

On im je kazao: "VJERUJETE LI DA

MOGU TO UČINITI?"

VJERUJETE LI DA VAM GOSPODIN ISUS

MOŽE RIJEŠITI SVE PROBLEME!?

I u tom trenutku sam se sjetio da sam slično takvo pitanje ja uputio

jednoj dragoj sestri u vjeri, obraćenici, prije nekoliko šest mjeseci kada

mi je ispričala da izgleda ima neki tumor, izgleda da ne baš dobri, i da

mora odmah na operaciju da joj odstrane taj dio tijela.

A ja sam nekako osjećao da bi se to sve skupa moglo riješiti i bez

operacije, da bi tumor do operacije mogao nekako nestati ili da bi se to

sve trebalo nekako drugačije riješiti a ne da njoj odrežu taj dio tijela koji

su joj trebali odrezati.

UPITAO SAM JU DA DALI ONA VJERUJE DA JU GOSPODIN ISUS

MOŽE OZDRAVITI BEZ OPERACIJE!?

JA SAM TO VJEROVAO, JEDNOSTAVNO SAM TAKO OSJEĆAO, NE

BI MOGAO OBJASNITI ZAŠTO.

A ta draga sestra u vjeri me samo pogledala, širom otvorila oči, nije

uopće o tome razmišljala, i jedno vrijem je tražila u mislima, a vjerojatno

i u srcu, riječi kojima bi mi odgovorila.

I onda, nakon toga da si je nekoliko puta "uzela" zraka, ona mi kaže da

ona to nekako ne vjeruje, da jednostavno ne zna što misliti, da o tome

tako nije razmišljala.

Ja sam joj rekao da ja sigurno u to vjerujem, i da ću se za to moliti, ali da

i ona mora dobiti bitku sa svojom nevjerom jer Gospodin ne dolazi tamo

kamo ga ne zovu i gdje Ga neće.

I VODILA JE TA DRAGA SESTRA U VJERI VELIKU DUHOVNU

BITKU SAMA SA SOBOM I NAPASTIMA ZLOGA KOJI JU JE HTIO

OSTAVITI U STANJU STRAHA, NEVJERE, NEMIRA OD BOLESTI I

NJEZINIH POSLJEDICA.

DRAGA SESTRA JE USPJELA. OPERACIJA JE BILA ALI TAJ DIO

TIJELA JOJ JE OSTAO DA VRŠI I DALJE SVOJU PUNU FUNKCIJU.

KAKO JE TA DRAGA SESTRA U VJERI DOBILA TAJ DUHOVNI,

BOJ, U KOJEM OBIMU, DA LI JE ČVRSTO POVJEROVALA DA JU

GOSPODIN ISUS MOŽE OZDRAVITI, TO NE ZNAM.

TO JEDINO ONA ZNA I TO ONA NOSI U SEBI.

NO, OVA REČENICA GOSPODINA ISUSA IZ EVANĐELJA IDE

SVAKOGA OD NAS, U SVAKOJ KUŠNJI, U SVAKOM PROBLEMU

KOJEG IMAMO U ŽIVOTU.

"VJERUJETE LI DA MOGU TO UČINITI?"

GOSPODINE ISUSE KRISTE, PREDRAGI

MOJ GOSPODINE, JA VJERUJEM.

MOLIM TE PREDRAGI NAŠ SPASITELJU

DA POŠALJEŠ U OBILJU SVOJEG

SVETOG DUHA U NAŠA SRCA KAKO BI

SVI U TO POVJEROVALI, PO ČISTOĆI

SVOJIH SRDACA I PO TVOJEM BOŽJEM

MILOSRĐU.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.